

KOPIENICZY (3) *ai*

kopieniczny (3), [**kopienniczny**].

o oraz e jasne.

sg m N kopieniczny (1). ◇ L kopieniczym (1). ◇ f A kopieniczą (1). ◇ [pl G kopiennicznych.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „kopiennik” (3) : Armare duplares, Kopieniczą służbę/ álbo/ ruftunek zgotować.
Mqcz 16c.

[Wyrażenie: »junak kopienniczny« = *kopiennik*: przypádło dziełięć iunákow kopiennicznych [*armigeri*] Ioábowych/ y dobili go. *Leop 1577 2.Reg 18/15 (Linde)*.]

a. O koniu wojskowym: ciężki (2) : Ktory ná kopieniczým/ á ktory ná łzwabie/ Kto też pieřzo hárcuie/ witay pánie drabie. *RejWiz 139*; łzkody Końłkie według Regeltru [*placone*] iáko ktorego piřfano/to ieřł/ Strzelczy łiedm złotyř/ Kopienczy [!]: piętnařćie *BielSpr 70*.

Cf **KOPIJNICZY, NIEKOPIENICZY**

ZZa